

An aerial photograph of a coral reef, showing the intricate patterns of the reef and the surrounding ocean. The image is framed by a red border on the left and right sides. A yellow octagonal text box is centered over the image.

Ljuset inom dig

I själens öga

Träffpunkt Livsanden

I själens öga

Rikare Liv – Civilisation. Paul Lindberg, 2007

Ljuset inom dig

I själens öga

Träffpunkt Livsanden

Drömmen om härligt sydeuropeiskt klimat uppe i Norden, på grund av en alltför positiv syn på den globala uppvärmningen, hann inte realiseras förrän verkligheten var ifatt.

VERKLIGHETEN VAR MISSUNNSAM och tycktes mena att här ska inte finnas något trevligt klimat för några utvalda nordbor. Drömmen om ett njutbart nordiskt klimat på grund av global uppvärmning kom på skam, och tillhörde egentligen den infantila verklighetsflykten.

Istället blåstes broar och hustak bort, av något som liknade massförstörelsevapen med miljarder spretiga metallprojektiler och oidentifierbart multiskrot. Delar av södra Sverige gav efter för havet. Och någon som skulle kunna beskriva detta i historieböcker för framtiden fanns inte längre till hands. Människornas alla strävanden på planeten Jorden raderades bokstavligen bort med ett allför trubbigt suddgummi.

Historien nådde ända fram, och framtiden slutade trotsigt att stå till människornas förfogande. Framtiden hade gett upp!

Det enda som i slutet fanns kvar var upplösningen av en tidigare biosfär, som såg ut som sönderslitna molekyler. Mardrömmarna – om de kommit i rättan tid – borde ha fungerat som alarmklockor. En bra drömtydare skulle då gett svaren på mardrömmens betydelse. Självedrägeriet blev i stället drömmen om människans fullkomlighet och om människan som sig själv nog. Medelklassens egoistiska livsstil gick före allt annat här på Jorden!

Hagelstormar piskade sönder stenhus, med orkanhastigheter över 80 sekundmeter, på sina håll med närmare 200 sekundmeter. Bilsprot, rester av fabriker, skogar och annat bråte, blåstrade materien sönder och samman. Skogar, sjöar och djur var sedan lång tid tillbaka som bortblåsta.

Glädjedödarna och livsstilens bevarare, hade visat sig vara just de som beskyllt andra för att var glädjedödare. Glädjelösheten övergick i ett sorgligt faktum, och tomheten övergick i en singularitet.

Scenariot över olyckskorparnas och tidningarnas sensationsmakeri besannades, olyckligt nog. Och detta på grund av den globala uppvärmningen och Antarktis kraftiga lutning, då hela iskontinenten började halka ut i havet med en accelererande hastighet. Inte som en vanlig glaciär iskalvning av normal omfattning, utan med en kalvning av formaten åtskilliga Gotland i veckan. Det skulle komma att dränka stora delar av Jordens yta. Världshaven steg med omkring femtio meter. Det var många som inte skulle överleva sådana förhållanden.

Och Atlantens dominerande strömmar ändrade sitt lopp på grund av det smältande sötvattnet från glaciärerna.

Men människan har ju alltid klarat av att överleva, menade många, innan alltsamman bröt samman. Med människornas teknik skulle alla problemen lösas – tekniken som skapat livsstilen som alla älskade – men som i stället blev det stora odjuret och förstöraren. Och visst skulle människorna med sin teknik och kunskap ha kunnat räddat det hela, men viljan infann sig försent. Det var inte den goda viljan som hade regerat i världen – det var Mamon!

Människan gapade efter allt för mycket. Det vill säga: en liten del av Jordens människor tog för sig för mycket av det som inte enbart tillhörde dem! Slutprodukten på grund av människans oerhörda konsumism på Jorden blev sopor och förfall. Men ingen ville höra något sådant. Många tog illa vid sig av dessa obehagliga sanningar. De menade att de ville ha sin livsstil, för det fanns ingenting bättre, bara man gjorde det lite miljövänligare.

Plötsligt (förhållandevist plötsligt) bedarrade stormen, och ett fullkomligt lugn utbredde sig över hemisfärerna. Norra hemisfären frös till!

Inlandsisen tog sitt grepp, och på tio år permanentades permafrosten och isarna över de norra haven och kontinenterna, så som skett åtskilliga gånger tidigare. Men vid detta tillfälle hade människor själva under sin era på Jorden utgjort den utslagsgivande faktorn.

SAMTLIGA TJUGOFYRA PROFETER har i Bibeln varnat människorna för ett ohållbart leverne. Dessa profeter har sällan varit fördomsfulla.

Fördomarna har i så fall uppkommit i senare tolkningar och som propagandayttringar. Profeterna var heller inga fullkomliga människor, de tolkade inspirationerna efter egen förmåga.

Om det tidigare funnits brister i exegetisk förståelse, så har moderna tolkningar många gånger kommit till klarhet kring profeterna och deras profetior.

Synd har i profeternas förståelse alltid varit när människorna missar målen i sina relationer med varandra, med naturen och med Livsanden. Målen har alltid varit *kärlek och rättvisa* för alla!

Synd i vår tid har upptäckts vara: när människa dömer människa till hennes skada; när människa dömer kvinna till tystnad i församlingen; när människa uppmanar slav att vara lydig; när människa dömer homosexuell till döden. Synd är när människa utnyttjar religion för egoismens avsikter, i stället för att verka med god vilja för det goda samhället – *communio*.

Profeterna uppmanade alla människor att förändra sig, så att profeterna inte skulle slå in och bli verklighet. Profeterna visste att det alltid gavs en möjlighet, och människorna har därför alltid fått chansen till förändringar. Och poängen med att vara Jesusanhängare, är att göra så som Jesus uppmanar oss att göra. Jesus var utan synd!

EN REVA I MÖRKRET. Som i en törnrosasömn i ett stort mörker, glimmar genom en smal reva ett flödande ljus, men som inte riktigt ville lysa upp rummet. Ingenting annat än ljuset kunde uppfattas, på grund av den alltför smala revan. Men ändå ett intensivt ljus som i en ny, härlig och njutbar sommarmorgon. Och ett vaknade av att någon väckte mig. Jag blev klarvaken, men ändå som i en överklig djup sömn. Tankarna hann fara i en undran: var är jag?

– *Har du äntligen vaknat lille Paul?*

Vem... vem där? Nu undrar jag var jag är, ef... eftersom jag tänker finns jag. Jag är alltså inte död! ... så liten är jag inte, hundra kilo är inte så liten precis!

– *Liten på Jorden men stor i orden, Paul.*

Kanske det ja, jag vet inte riktigt vad du menar. Vem är det?

– *I vilket fall: välkommen till livet! Du är inte så stor bland människor, och många vill inte lyssna på dig. Men en del lyssnar faktiskt, det vet inte du, men jag vet det. Du tycks ha så mycket att säga – men har inte allt redan sagts?*

Det är just det: allt tycks redan vara sagt, men vad har vi lärt oss? Och jag kan inte låta bli att undra över ännu mera! Jag försöker ju bara åberopa det som redan sagts i evangelierna, fast på mitt lilla sätt – som påminnelser!

– *Du har ändå sagt en hel del i skrifter och artiklar under kort tid, vilket du kallar för dina tankar – som om du var stor i tanken. Det finns redan teologer och historiker – de med erfarenheter kring kunskapen om Livsanden och om människors troende. Är det dem du vill lära med din vishet? Är deras visdom otillräcklig?*

Ok, jag förstår ironin, men jag tror inte att de har något emot att jag skriver som jag gör. Jag vill ju trots allt väl med det jag säger. Det tror jag själv i alla fall. Och förresten, det är från dessa strävsamma personer själva som jag hämtat en hel del av vad jag skrivit om i mina artiklar.

De är *orsaken*, och min *verkan* ledde till mina små skrifter. Utan deras kunskap skulle jag inte haft något serverat framför mig, och som jag kunnat stoppa i mig.

Det är inte utan att jag imponerats av deras kunskaper. Jag tog till mig vad Svenska Kyrkans biskopar och Kyrkans tidning haft att säga, av det som finns på Internet.

Jag har också läst religionshistorik, som med kontinuitet och med nya rön sannolikt tillsammans leder till nya sanningar, vilket kan förändra den andliga världsbilden. Här går forskning, vetenskap och andlighet bra ihop. Varken kristenheten eller religionerna i stort är fullkomliga. Och den levande och växande kunskapen har mycket mera att ge.

Min önskan är väl att vetenskapen kring religion och andlighet ska trycka på betydligt mer, bara för framkomlighetens skull!

Återhållsamheten till förändringar känner jag inte alls igen hos Jesus, eller hos de hebreiska profeterna. De är ganska resoluta och krävande, faktiskt! Av dem kan vi få hjälp att komma till insikt över behoven av att lära oss agera, som påtryckare för de faktiska förändringar som behövs. Bara för att kommande generationer ska få en meningsfull och levande framtid.

Att förlita sig på att enbart politiker och makthavare ensamma ska klara att styra över utvecklingen är rena verklighetsflykten. För att inte profetior ska falla in, måste Jesusanhängarna våga bli kraftfullare påtryckare i viktiga frågor. Påtryckningar sker framgångsrikt redan i dag, men borde kunna öka i omfattning! Det gäller kring de grundläggande och existentiella frågorna för bra livsbetingelser och rättvisa till alla. Det handlar alltså om samhälls- och världsförbättringen!

– *Du försöker varna om framtida orosmoln, och som du säger, skrivet på ditt eget sätt. Tar inte människorna livet på allvar, tror du?*

Precis så, jag tror att det är alltför många som inte tar livet på fullaste allvar. Hela vår västerländska kultur har fastnat i ytighetens klister. Jag menar de realiteter som i en snar framtid leder oss från hus och

hem, på grund av vi inte tar livet på allvar. Och på så sätt missar vi själva poängen med livet. Så har det visserligen varit under hela människans historia, och många människor har drabbats av apokalyptiska olyckor av värsta slag, även om Jorden inte gått under. Nu befinner sig Jorden inför en ödesmättad situation som tycks få så ödesdigra konsekvenser för nästkommande generationer. Och detta när världens rika människor aldrig tidigare haft det bättre, retsamt nog. Vi måste alltså lära urskilja vad som är verklig Rikedom eller bara rikedom.

Nu känns det faktiskt som om jag blir intervjuad, det hade jag inte tänkt på. Vad vill du fråga om egentligen? Vill du inte komma in i rummet i stället för att stå och prata utanför?

– Jag är i rummet, där jag alltid finns!

Jag tror jag förstår – klart och tydligt!

– Du intervjuade Jesus, med möjligheten genom relationen "Livsanden är i mig och jag är i Livsanden", vilket Jesus berättade om, och som Johannes senare skrev ned i sin evangelietext. Med exemplet menas att relationer med Livsanden är en realitet och en möjlighet, för alla dem med ett ärligt uppsåt.

– Jag säger dig Paul, att det du nu skriver är grundat på din relation med Livsanden. Den saken behöver du inte tveka om! Och du kan vara trygg och fortsätta utveckla din tillit med Livsanden! Du har visat att du har ett ärligt uppsåt. Du är också opartisk i politik och i religion bara för allas skull! Så förhåller sig även Livsanden till människorna. Överensstämmelsen med Livsandens avsikter är det som gäller.

Ljuset inom dig – i själens öga – är träffpunkten med Livsanden, för var och en!

Med detta exempel åskådliggörs var och ens möjligheter att vandra i Jesu efterföljd, precis så som du och många andra gör just i denna speciella tid.

Det är också sant att orosmolnen hänger över er, och ert hus är verkligen i fara. Ni måste ha någonstans att bo för att kunna leva.

Vem är det som finns i mina tankar? Är det Jesus eller Livsanden?

– Det kan du fundera över! Jag finns överallt i nödvändigheten. Trots allt elände i skapelsen, så finns jag av den anledningen, och alltid redo. Jag verkar i världen, men människorna kan inte riktigt se det! Jag vill att ni förändrar er, för er egen skull, för att det inte ska gå illa för er. Det är precis så som du gör lille Paul – det handlar om varningar, och om upplysning kring betydelsen av förändringar!

Inte bara du predikar om detta, utan även tidigare vicepresidenten Al Gore och ärkebiskopen Anders Wejryd samt en mängd människor och organisationer världen över, stor som liten och med olika erfaren-

heter och inriktningar, och alla vill medmänniskorna väl. Och denna förenande tanke, communio, är den hjälp som kan rädda världens människor.

Räddaren i nöden, som även kallas "parakleten", är den kraft som verkar för kärleken till medmänniskor och till livet! Någon annan räddare kommer inte till undsättning!

Men hur ska människorna riktigt kunna klara av detta?

– Ibland handlar det inte om vad var och en vill, utan vad som är rätt! Det som är rätt, är med den moraliska måttstocken av vad var och en kan frambringa efter var och ens förmåga, i ljuset inom sig. Det ljuset – eller mörkret – är det som läggs i minnet hos Livsanden och blir förborgat, till dess att glädje eller sorg visar sig.

– När du och alla andra med goda avsikter säger vad ni menar, så är detta i relation med Livsanden, och var och en kommer att uppfyllas av tillit! Dessutom måste ni söka tilliten för varandra, och med urskiljning se vad som är orättvisa eller rättvisa! Allt det ni säger är inte helt utan fel, men ändå en tillräcklig utgångspunkt för en framkomlighet. Ni har ju själva tagit steget som världsförbättrare. Fortsätt med det!

Men är det inte lite väl sent att kunna rädda planeten Jorden på sikt?

– Försent blir det om ni inte agerar nu och tar itu med det som tillhör orsakerna till miljökatastrofer och orättvisor. Ingenting förändras av sig själv. Kan människor ställa till det, får de också ställa det till rätta. Världsordningen ligger i människornas händer. Det är människorna själva som måste reda upp allt det som behöver förändras, men ni går aldrig ensamma. Meningen är ju att ni ska bli till medan ni passerar jordelivet!

Hjälp även dem som inte riktigt förstår allvaret med denna världsordning och som saknar empati för världens utsatta folk. En del har kommit till insikt, men inte i tillräckligt stor omfattning. Därför måste Jesusanhängarna ta sitt ansvar, för att först själva lära sig om de faktiska förhållandena, och sedan gå ut för att hjälpa till i världen. Utveckla hela er fantasi för dessa ändamål!

Ni får under inga omständigheter bli er själva nog, och förnöjsamma över er egen självtilräckliga förträfflighet!

Hur ska människor kunna förenas kring detta?

– Du själv och många, många fler blir nu hjälpare bland hjälpare. Och alla står upp som en enda enhetskraft. Ni bidrar med olika erfarenheter och sammanstrålar i en syntes, bara för att det hus ni lever i är det enda ni har. Och det huset måste ni vara rädda om.

Tradition och förändring kan därför förenas till något nytt och mycket mera glädjande än vad ni har i dag. Ingen förlorar någonting på detta – tvärtom! Samtidigt vinner ni nya erfarenheter i nödvändigheten av

*förändringar, bara för glädjen att förverkliga Livsandens ändamåls-
enliga utveckling. Det gäller framförallt för kommande generationers
möjligheter till det levande livet.*

*– Kom in i ljuset, i varats tidlösa existens; utveckla i riktning mot det
motsättningslösa, och hitta motsättningarnas enhet för det som levan-
degör och **förändring genom tro, kunskap och gärning**. Detta är
andlighet i praktiken!*

Vem är det som säger detta?

*– Det är bland annat du själv genom Livsandens inspirationer! Du Är
i Livsanden, och Livsanden Är i dig!*

Paul Lindberg, 2007